

Ad Lectorem

P R Æ F A T I O.

ANTEQUAM ad Ptolemæi textum accedo; pauca monendus est eruditus Lector, de operis nostri instituto.

Ediderat, jam ante annos quasi triginta, 1652. (laudando opere) Vir Cl. Marcus Meibomius, Veteres Musicos, Aristoxenum, Euclidem, Nicomachum, Alypium, Gaudentium, Bacchium, Aristidem, (Græcos) & (Latinum) Martianum Capellam. Pollicitus item videtur (si res favissent) Ptolemæum, & Bryennium, (nescio an & Porphyrii in Ptolemæum commentarios.) Sed hos ultimos nondum conspicimus; neque jam expectandos audio, (propter, quod viris eruditis sæpe contingit, *rem angustam domi*.) Cum itaque, præ cæteris, Ptolemæum desiderarent viri docti; (qui Græce nunquam hætenus prodiit; & quidem, Latine, ita ut videatur potius *ἐκδεδοµένον* & *μὴ ἐκδεδοµένον*.) animum induxi (amicis aliquot, viris doctis, id flagitantibus) hujus item, ex Codd. MSS. editionem curare; adjectis simul Notis quibusdam, quæ tum ad Authorem hunc, tum ad Harmonicam ipsam illustrandam, lucem essent allaturæ. Qua in re, quid præstiterim, paucis erit exponendum.

Codices quibus usus sum, erant, omnino Undecim, Manuscripti Græci; (præter Gogavini versionem Latinam;) quos literis ABCDGIKMSVO designo. [Quibus jam accedit duodecimus F.]

A & B, sunt manuscripti Græci, pulchre descripti; in Archivis Bibliothecæ Bodleianæ (Oxonii) repositi; Num. 164 & 165. Qui fuerant olim Insignissimi Equitis *Henrici Savillii*; qui duorum simul Collegiorum illustrium Præfectus erat; nimirum, Mertonensis (Oxonii) Custos, & Ætonensis (prope Windesoriæ) Præpositus. Vir tum alias eruditissimus, tum Matheseos speciatim & Græcæ literaturæ peritissimus: Duorum item Matheseos (in Oxoniensi Academia) Professorum, munificus Institutor. Hos ille, credo, ante complures annos, (saltem ante annum 1609) sive ex eodem Codice Vaticano

(aliove in Italia) describi curaverat ambos; sive (quod ego potius existimo) inde, codicem B; atque, ex hoc, alterum A. (Eo animo, ut alterum Bibliothecæ Bodleianæ donaret, alterum Bibliothecæ Mathematicæ, à se institutæ in usum Professorum suorum: sed, casu aliquo factum est, ut jam utrumque occupet Bodleiana.) Quod enim uterque fuerit ex eodem fonte, non est ut quispiam dubitet qui eos inter se contulerit: quippe raro admodum inter se differunt, idque (ut facile conjicias) scriptoris mendo. Quod autem A fuerit ex B descriptus (non contra,) ideo conjicio, quia voculam aliquando in B reperio, quæ in A deest; non contra: & (cui maxime confido) quoniam in B, pag. 136. reperio scholium interlineare [*scil. λόγος συναμφοτέρως*] Savillii manu adscriptum; pro quo, in A, [*λόγος συναμφοτέρως*] in textum irrepserit; atque alibi aliquoties non absimilia. Utcunque fuerit, hos duos instar unius habeo; & sicubi in A manifestum mendum sit quo à B differat, Lectorem eo morari non soleo; saltem raro.

C, est tertius Codex Bodleianus, inter libros Baroccianos repositus, Num. 124. Qui, cum Baroccianis reliquis, erat ex Bibliotheca olim Barocciana, (anno saltem 1629 aut eo citius) Venetiis huc advectus, ex Munificentia Honoratissimi *Guilielmi Comitis Pembrochiæ*, Academiæ Oxoniensis tunc Cancellarii. Qui quidem, uti ex charta, ex modo compingendi, ipsaque scriptione (calamo scilicet, non penna scribitur,) & characterum forma conjicio, ex Græcia fuerat comparatus; estque omnium quibus utor antiquissimus.

G & I, habeo itidem instar unius. Fuerat utique I (ut ex adscripto memoriali liquet) *Guilielmi Laud*, Archiepiscopi Cantuariensis, & Cancellarii Universitatis Oxoniensis, Anno Domini 1638. atque ab illo donatus Collegio *Johannensi* Oxoniæ: Ex cujus Bibliotheca (favore Viri egregie docti, *Guilielmi Levinæ*, Doctoris in Medicina, & Græcæ Linguae Professoris Re-